

ført Virksomheden ved den ene eller den anden Skole. Man kunde maaske sætte en vis Grænse, saaledes at en Mand ikke løb Landet rundt som Vakancelærer, hver Gang i een Maaned, og saa slog alle disse Maaneder sammen, men at man f. Eks. tog alle dem, der havde været ved samme Skole i eet Aar. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man fik en helt anden Ordning af dette Spørgsmaal og gik over til det, som man har i alle andre Etater, at kun fast Ansættelse gav Ret til Pension og Alderstillæg. Men saa maatte man gaa over til at stille Lærerne lige med de andre Etater i den Retning, saa at de i Stedet for, at de nu maa vente fem Aar med at faa Alderstillæg, kunde nøjes med fire Aar, saaledes som det er Tilfældet baade for Jernbanefunktionærene og Postvæsenet og adskillige andre, som faa deres Lønninger helt eller delvis af Staten. Den Løsning kunde jeg tænke mig. Som det nu er, og som det er foreslaaet, bryder man med Princippet. Dermed skal jeg for mit Vedkommende anbefale Forslaget til velvillig Overvejelse i det Udvalg, der forhaabentlig vil faa med denne Sag at gøre.

Laust Jensen: Jeg kunde ønske at gøre en ganske kort Bemærkning til § 3 i det foreliggende Lovforslag, men efter at den sidste ærede Taler (J. Nielsen) har berørt det, jeg havde tænkt at drage frem, kan jeg fatte mig i endnu større Korthed.

§ 3 i Lovforslaget indeholder jo, som bekendt, nogle Ændringer til § 17 i Skoleloven af 24. Marts 1899, og en af de mest betydningsfulde Ændringer i Loven findes netop i denne Paragraf, nemlig den, der gaar ud paa, at de 4 Aars Skolevirksomhed skulle nedsættes til 2 Aar. Der findes i Motiverne til denne Paragraf en ganske god Redegørelse og Begrundelse for Hensigten med denne Nedsættelse af 4 Aar til 2. Den højtærede Minister oplyser i Motiverne, at han har maattet dispensere fra Loven saa tidt, at Loven er bleven Undtagelsen og Dispensationerne Reglen. Jeg kunde imidlertid ønske, at man havde foretaget en anden Forandring i § 17 i Skoleloven, og jeg tænker her paa Aldersgrænsen 25 Aar, som fordres for, at Læreren kan blive ansat enten som Første-

eller Enelærer. Denne Bestemmelse, som ikke fandtes i den tidligere Skolelov, men som blev indført ved Skoleloven af 1899, anser jeg for et Tilbageskridt. Imidlertid tør jeg ikke gøre mig stort Haab om, at den højtærede Kultusminister vil se med Velvillie paa en Henstilling om at ændre denne Bestemmelse om de 25 Aar, eller helt at stryge den som Betingelse for, at en Lærer kan blive fast ansat som Første- eller Enelærer, thi under Lovforslagets Forelæggelse udtalte Ministeren, at Fordringen om de 25 Aar var meget heldig og burde opretholdes, og da han i Gaar havde Ordet, nævnte han igen de 25 Aar for at berolige et andet æret Medlem, som havde udtalt Frygt for, at en Lærer i Fremtiden kunde blive ansat ved Protektion, naar de 4 Aar bleve nedsatte. Den højtærede Minister udtalte sig paa en saadan Maade, at man fik det Indtryk, at han anser denne Bestemmelse om de 25 Aar for at være heldig, og at den vedblivende bør staa i Loven. Jeg skal villig indrømme, at den højtærede Kultusminister ganske sikkert ikke har nogen Anledning til at være utilfreds med Fordringen om de 25 Aars Alder som Betingelse for fast Ansættelse som Første- eller Enelærer, thi saadan som Forholdene ere, bliver denne Fordring dækket eller overflødiggjort ved andre Omstændigheder. Ifølge Seminariloven af 30. Marts 1894 kan en Lærer jo ikke dimitteres før det fyldte 21de Aar. Naar saa hertil kommer Fordringen om 4 Aars Skolevirksomhed, kommer jo 25 Aars Alderen ganske naturligt af sig selv, uden at man egentlig i § 17 i Skoleloven af 1899 havde behøvet at indsætte nogen speciel Bestemmelse derom. Men anderledes forekommer det mig, forholder det sig, naar man, hvad jeg haaber bliver vedtaget, nedsætter de 4 Aar til 2. Saa kan det jo tænkes, at der er adskilligt yngre Lærere, som saa, hvad for Resten er Tilfældet i Nutiden, faa en anden Opfattelse af det heldige ved den Bestemmelse, som Kultusministeren i dette Øjeblik har gjort sig til Talsmand for.

Naar Fordringen nedsættes fra 4 til 2 Aar, ville adskillige Lærere blive kvalificerede til at faa fast Ansættelse som Første- eller Enelærere inden det fyldte 25de Aar. Hvis vi tænke os det Tilfælde,